

Šokujúce plány nemeckých biskupov

Paweł Chmielewski

23. apríla 2019 ✚ Cirkev ✚ Cirkevná kríza

Katolícka cirkev v Nemecku ohlásila vstup do ďalšej revolučnej fázy. Hlboké zmeny sa týkajú troch oblastí. Po prvé, najprv treba opustiť katolícku sexuálnu morálku. Po druhé, zrušiť povinný celibát. Po tretie, obmedziť moc biskupov. Kardinál Reinhard Marx vyhlásil, že Nemecko nebude čakať na Rím. Pôjde samo - vlastnou "synodálnou cestou".

Zdroj: wikipedia.com

Odpoveď na škandál pohlavných zneužívaní

V septembri minulého roka, na plenárnom zasadnutí Nemeckej biskupskej konferencie, predložili biskupi rozsiahlu správu o sexuálnom zneužívaní, vypracovanú tímom nezávislých odborníkov, obsahujúcu popis rozsahu problému pedofílie a ephebophilie za posledných viac ako 50 rokov.

Autori správy odporučili episkopátu vykonať hlboké zmeny, ktoré by pomohli pri prekonávaní krízy. Návrhy okrem iného obsahujú zrušenie povinného kňazského celibátu, zmenu postoja k homosexualite tak, aby sa kňazi s náchylnosťou k rovnakému pohlaviu cítili v Cirkvi vítaní; a nakoniec reformu rozdelenia právomocí spočívajúcu v delegovaní laikom niektorých úloh a kompetencií, ktoré dnes majú biskupi. Episkopát oznámil, že toto všetko vezme do úvahy a odporúčania realizuje. To všetko je napokon v súlade s duchom mnohých progresívnych biskupov, ktorí sa už mnoho rokov snažia „postúpiť vpred“, najmä pokiaľ ide o akceptovanie homosexuality. Pri tejto príležitosti bolo taktiež oznámené, že bude „revidovaná“ aj existujúca sexuálna morálka. Kritici smeru, ktorý prijal nemecký episkopát, hovorili o „zneužití zneužívania“, čiže o využití drámy obetí pedo- a efebophilie na pretlačenie novej, liberálnej Cirkvi, zbavenej všetkého, čo vníma progresivizmus ako anachronické.

„Teraz nemusíme čakať na Rím“

Bolo teda jasné, že prvé plenárne zasadnutie Nemeckej biskupskej konferencie v roku 2019 môže priniesť naozaj vážne rozhodnutia. Tak sa aj stalo – obavy sa ukázali ako úplne opodstatnené. Nemeckí biskupi zasadali 11. – 14. marca v Lingene v Dolnom Sasku. Dohodli sa, že v súlade s usmerneniami odporúčanými v

správe o zneužívaní, dôjde v Nemecku k reformám v oblasti sexuálnej morálky, celibátu a autority v Cirkvi. Ba čo viac, Nemci vyhlásili, že to chcú spraviť úplne sami, nestarajúc sa o jednotu katolicizmu. Ako zdôraznil predseda Konferencie biskupov, kardinál Reinhard Marx, Cirkev v jeho krajine vstupuje na „synodálnu cestu“ a sama bude „rozvíjať učenie“. Biskup vysvetlil, že v univerzálnej Cirkvi mnohí biskupi „nechcú ísť vpred“ (!), takže Nemci jednoducho ... nemajú na výber.

Zdroj: wikimedia.com

Kto by očakával rýchlu reakciu Vatikánu, bude pravdepodobne sklamaný. Marx, člen Rady kardinálov, ktorý radí Františkovi v otázkach reformy rímskej kúrie, vie veľmi dobre, čo si Nemci môžu dovoliť. Napokon sám to výrečne vyjadril. Doslovne povedal: „Teraz nemusíme čakať na Rím.“

Slovo „teraz“ je tu veľmi významné. Súvisí s už *de facto* realizovaným, hoci ešte neohláseným, plánom decentralizácie katolíckej Cirkvi. O čom bol tento plán? Zhrniem ho niekoľkými slovami: Vo februári 2019 kardinál Rodriguez Maradiaga, koordinátor Rady kardinálov, uviedol v rozhovore pre španielsky časopis „El Mensaje“, že reforma rímskej kúrie je už vypracovaná. Ako sa vyjadril, pápež o niekoľko mesiacov vyhlási apoštolskú ústavu, ktorá nahradí ústavu *Pastor bonus* z roku 1988 sv. Jána Pavla II. Tento dokument nanovo definuje vzťah medzi rímskou kúriou i Vatikánom a miestnymi cirkvami. Pápež už nebude strážiť celú katolícku náuku; tú budú do určitej miery určovať miestne episkopáty. Hierarchická štruktúra Cirkvi s pápežom na „vrchole“ pôjde do minulosti, „povedal Maradiaga. Biskupi podľa neho získajú kompetencie aj v doktrínálnych záležitostiach. Nemci sa rýchlo rozhodli tento stav využiť v troch vyššie uvedených oblastiach.

Likvidácia sexuálnej morálky

Kľúčovým bodom súčasnej etapy revolúcie v Nemecku je otázka sexuálnej morálky. Biskupi zhromaždení v Lingene rozhodli, že práce na „reforme“ v tejto záležitosti bude riadiť podpredseda nemeckého episkopátu, biskup Franz-Josef Bode z Osnabrücku, zanietený progresivista, ktorý neskrýva svoj obdiv voči krajne liberálnym teológom. O detailoch zmien hovoril v Lingene profesor morálnej teológie z Freiburgu, Eberhard Schockenhoff. Učenec predniesol programovú prednášku, v ktorej ohlásil úplný odklon od doterajšej morálky a etiky.

Schockenhoff hovorí, že katolícka Cirkev má extrémne pesimistický a chybný prístup k sexualite, ktorý je až príliš poznačený anachronickým myslením sv. Augustína. Preto úlohou teológov a biskupov je dnes prekonať tento anachronizmus a rozvinúť úplne novú sexuálnu morálku oslobodenú od tejto „záťaž“. Na to však treba vidieť novými očami charakter samotného sexuálneho styku. Veľkou pomocou, hovorí

Schockenhoff, je apoštolská exhortácia *Amoris laetitia* pápeža Františka, v ktorej sa oceňuje erotická dimenzia lásky. Podľa teológa je to však len začiatok. Na dosiahnutie tohto cieľa je potrebné brať do úvahy nové poznatky humanitných vied – psychológie, sociológie a antropológie. Podľa Schockenhoffa tvrdenie, že každý sexuálny akt musí byť otvorený životu, je dnes už neobhájiteľné.

Teológ rozlišuje štyri základné funkcie sexuality. Sú to: funkcia žiadostivosti, funkcia vzťahu, funkcia zhody a funkcia plodenia (presne v tomto poradí). Podľa tohto bádateľa na to, aby bol sexuálny akt považovaný za morálny, stačí, keď bude plniť aspoň niektoré z týchto funkcií. Schockenhoff je presvedčený, že v katolíckej Cirkvi treba akceptovať tieto druhy sexuálnej aktivity:

- homosexuálny sex;
- predmanželský sex;
- mimomanželský sex (týka sa ľudí, ktorí sú nespôsobilí uzavrieť manželstvo, napríklad rozvedení);
- onanizmus (*self sex*, ako píše Schockenhoff).

Autor kladie určité podmienky: Napríklad homosexuálny sex je podľa jeho názoru dobrý, pokiaľ partneri žijú v stabilnom zväzku a sú si verní; mimomanželský sex môže byť akceptovaný, keď partneri nemôžu uzavrieť manželstvo; masturbácia je morálna, ak osoba, ktorá ju praktizuje, žije sama alebo ak je partner dočasne nespôsobilý na sex. Pre Schockenhoffa je podstatné, aby každý človek mal právo a možnosť „prežívať sexualitu“ a „naplniť svoju sexuálnu túžbu“. Podľa neho je úplne normálne, keď v sexuálnom akte sa človek zameria na svoju žiadostivosť; je to, ako tvrdí, morálne, keď v ďalšom akte sa ten istý človek zameria skôr na partnerovu než na vlastnú rozkoš. Schockenhoff tvrdí, že toto je realizovanie zásady lásky k blížnemu.

Samozrejmosťou je používanie antikoncepcie. Pre pána profesora z Freiburgu niet pochyb o tom, že v heterosexuálnom vzťahu je dôležitá skôr „všeobecná“ otvorenosť voči životu. Podstatná je pre neho starosť o „blaho“ prípadných detí, takže používanie umelej antikoncepcie označuje za „nie nepriateľské k životu, ale v jeho službe“.

Pán profesor vo svojej prednáške taktiež požadoval, aby Cirkev akceptovala základné princípy genderovej ideológie. Konkrétne tvrdí, že hoci sa ľudstvo v podstate delí na dve pohlavia, ono nie je u každého človeka úplne rozvinuté a preto treba rešpektovať tých, ktorí sa necítia ani ako žena, ani ako muž.

Aby neboli pochybnosti: to všetko nie sú len Schockenhoffove myšlienky, ale aj program nemeckých biskupov. Koordinátor reformy biskup Franz-Josef Bode v roku 2018 verejne vyjadril svoj obdiv k fribourgskému teológovi. A taktiež kardinál Reinhard Marx, sumarizujúci stretnutie v Lingene, uviedol, že Schockenhoff poukázal na „anachronizmy, rozpory a prvky nepriateľské voči životu“ prítomné v katolíckej sexuálnej morálke.

Opakujem: toto nie sú nejaké bláznivé nápady, je to konkrétny akčný program!

Viri probati

To však nie je koniec sľubovaných zmien. „Synodálna cesta“ sa má taktiež zaoberať aj otázkou celibátu. Ešte donedávna som bol presvedčený, že Nemecko bude čakať na výsledky Amazonskej synody. Ako je známe, pápež František pripúšťa možnosť zavedenia ženatých kňazov do katolíckej Cirkvi, aspoň v regiónoch

najviac zasiahnutých krízou povolání; patrí tu Amazónia či ostrovy v Pacifiku. V súvislosti s Marxovými slovami o tom, že „nie je nutné“ čakať na Rím, je možné, že Nemci si urobia po svojom bez ohľadu na jesennú synodu.

Čo chcú presne robiť? Chcú zaviesť tzv. *virī probati*, čiže vysviacku ženatých mužov osvedčených vo viere. Táto záležitosť je veľmi zložitá, pretože nie celá Nemecká biskupská konferencia s tým súhlasí, ale zdá sa, že vedenie je rozhodnuté. Podľa odporúčaní správy je celibát jednou z príčin sexuálneho zneužívania. Kňazi podľa všetkého na jednej strane trpia kvôli osamelosti a na strane druhej kvôli potlačeniu vlastnej sexualita; a tak hrozí, že sa stanú delikventami. Okrem toho je v Nemecku vážny nedostatok kňazov; ročne tu vysvätia len asi 70 presbyterov pre viac ako 20 miliónov katolíkov. Keďže je to málo, zrodil sa nápad pritiahnuť väčší počet kandidátov zavedením fakultatívneho celibátu.

Foto: Eberhard Schockenhof

Zdroj: wikipedia.com

Philipp Müller, profesor pastorálnej teológie z Mainzu, hovoril v Lingene o podrobnostiach možných zmien. Vo svojej prednáške citoval návrh, ktorý pred dvoma rokmi predložil spolu s Helmutom Hopingom, profesorom dogmatiky a liturgistom z Freiburgu. Podľa nich by v Nemecku bolo možné vysväcovať mužov, ktorí dovŕšili 50 alebo viac rokov; mali by to byť ľudia, ktorí sa nejakým spôsobom angažujú v Cirkvi, napríklad ako stáli diakoni. Müller sa taktiež odvolával na vyjadrenie pápeža Františka, ktorý počas nedávnej tlačovej konferencie v lietadle v súvislosti s *virī probati* hovoril o myšlienkach nemeckého biskupa Fritza Lobingera. Podľa Lobingera by *virī probati* boli niečo medzi diakonmi a normálnymi presbytermi. Mohli by predsedáť Eucharistii a udeľovať sviatosť pomazania chorých, ale už by nemali právo spovedať či riadiť farnosť. Je zaujímavé, a čo pápež nespomenul, že Lobinger taktiež predpokladá kňazstvo žien...

Navrhované riešenie má podľa Müllera veľa výhod. Muži po 50. roku života majú obvykle dosť veľké deti, a preto by v ich živote nebol taký veľký rozdiel medzi službou veriacim a prácou pre rodinu; ich manželstvá zvyčajne trvajú už mnoho rokov, takže fenomén rozvodu by sa minimalizoval.

Rozdelenie moci

Müller vo svojom vystúpení poukázal na to, že jeho koncepcia *virī probati* má jednu zásadnú nevýhodu: nerieši problém vysviacky žien. Je pravda, že sv. Ján Pavol II. diskusiu o tejto téme ukončil „raz a navždy“,

čo Svätá stolica sama pripomenula v roku 2018, ale Nemcom je to jedno. Kardinál Marx výslovne uviedol, že Katolícka cirkev sa tak či onak „nevyhne“ diskusii o kňazstve žien. O niekoľko dní neskôr presne to isté zopakoval aj Franz Jung, biskup z Würzburgu.

Pretože otázka žien sa netýka len problému „rovnoprávnosti“ v katolíckej Cirkvi, ale aj prekonania „klerikálnej“ štruktúry. To je tretí bod plánu reforiem, ktorý vypracovala Nemecká konferencia biskupov. Zatiaľ nie sú žiadne hotové riešenia; je známe len to, že laici – vrátane žien – majú mať oveľa väčší vplyv než doteraz na pastoračnú prácu a správu cirkevných inštitúcií, a to aj na úrovni diecézy. Programovú prednášku na túto tému predniesol v Lingene Gregor Maria Hoff, profesor fundamentálnej teológie z rakúskeho Salzburgu. Ústrednou tézou jeho vystúpenia bola výzva na opustenie príliš „sakrálneho“ pohľadu na kňazov, ktorý sťažuje veriacim nadviazať s nimi správny vzťah. Podľa Hoffa – ako potvrdil Marx – autorita v katolíckej Cirkvi v Nemecku musí byť „rozdelená“ a podrobená viacrozsomernej kontrole. Znamená to, že kňaz sa má viac podobáť laikom, a možno byť jednoducho svetskejší?

Bude to ešte naše náboženstvo?

V roku 2017 sa v Nemecku oficiálne začala aplikovať zásada „svätého prijímania pre všetkých“. Najprv boli pripustení k Eucharistii tí, ktorí po rozvode vstúpili do nového zväzku, v minulom roku už aj niektorí protestanti. Teraz hriech nemajú ani tí, ktorí sa dopúšťajú nerestí rôzneho druhu. Následne sa môžu v Nemecku objaviť ženatí kňazi, a možnože nielen ženatí, pretože logickým dôsledkom zrušenia celibátu pri súčasnom akceptovaní homosexuality a homosexuálnych vzťahov je objavenie sa kňazov, ktorí žijú otvorene s mužmi. Ide o veľmi reálnu víziu, ktorá už existuje v niektorých nemeckých protestantských komunitách. A im sa katolícka Cirkev začína čoraz viac pripodobňovať. Rozdiely sa z roka na rok zmenšujú. To je samozrejme zámerné, pretože nemeckí progresívcovia by chceli čo najskôr zrušiť konfesijnosť kresťanstva; ich snom je úplné zmierenie s heretikmi, samozrejme nie ich konverziou, ale zavrnutím vlastných zákonov viery. Samotný kardinál Marx v predvečer 500. výročia reformácie vyhlásil, že keďže rozdelenie Cirkvi začalo v Nemecku, v Nemecku musí byť aj ukončené. Tento proces práve prebieha.

Je smutné a šokujúce, že Svätá stolica sa k tomu vôbec nevyjadruje. Za Odrou je už úplne iná verzia katolicizmu ako v Poľsku (alebo na Slovensku) a tento rozpor sa bude ešte ďalej prehĺbovať. Toto sú dôsledky decentralizácie, ktorú nariadil Svätý otec, ktoré majú aj doktrinálny charakter.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sokujece-plany-nemeckych-biskupov/>